

Woensdag

den 8sten Januarij.

OFFICIEEL GEDEELTE.

—Het besluit van Z. E. Excellentie den Kommissaris Ge-
n. van den 21sten december H. No. 485, is de Resi-
dent van Pekalongang, R. de Fillettaz Bousquet, als
zoodanig honorabel ontslagen, en op wachtgeld gesteld.

Bij hetzelfde besluit is aan den inspecteur der kultures
Vitalis opgedragen om in de residentien Pekalongang en
Tagal de kultures te regelen.

INOFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, den 28sten december 1833.

Het jaarlijksch openbaar examen der leerlingen bij de
eerste Gouvernements lagere school te Weltevreden, heeft
op den 21 dezer, op de gebruikelijke wijze, door muziek
en kindergezangen afgewisseld, plaats gevonden.

Na dat de Hoofd-Kommissie van onderwijs, vereerd door
de tegenwoordigheid van den heer eersten Raad van Indie
Goldman, het school-lokaal was binnen getreden en plaats
had genomen, deed de voorzitter van genoemde kommissie,
de heer van der Vinne, eene korte aanspraak, gerigt, zoo-
wel aan den heer Raad van Indie voormeld, als aan de wei-
nige bijzondere personen, die aan deze plegtigheid deel heb-
ben genomen en voorts aan de onderwijzers en leerlingen;
wordende, onmiddellijk daarop, een aanvang met het onder-
vragen der leerlingen gemaakt.

Het examen liep over het lezen, schrijven, rekenen,
de aardrijks- en nederlandsche taal-kunde en de vaderland-
sche en Romeinsche geschiedenissen, en het bleek, in den
loop van het examen, dat de leerlingen waar-
lijk beduidende vorderingen hadden gemaakt in sommige
vakken van onderwijs, zoo als de aardrijkskunde, speciaal
van Java en den Indischen archipel, de geschiedenis en de
taalkunde, en dat, in het algemeen, vorderingen der leer-
lingen in alle vakken werden opgemerkt.

Het examen afgeloopen zijnde, werden de meest ver-
dienstelijke leerlingen met eereprijsen begiftigd, en wel:

IN DE HOOGSTE KLASSE:

W. Frederik, T. Schill, E. Magnus, H. N. Feugen,
W. Pieters en E. C. Boutmij;

IN DE MIDDELSTE KLASSE:

F. Schultze, J. Godefroy, J. F. Faber, P. Stennekes,
J. Landoew, T. M. Kydsmeir, A. Nijvenheim, A. Ru-
zette, J. Mutter en J. P. F. van der Vinne;

IN DE LAAGSTE KLASSE:

A. Romewinkel, J. J. Peeters, J. Bik, R. van Slooten,
C. Verwoert, A. Miero, J. H. Schlotten, E. Magnus,
K. Hemler, T. van Slingerlandt, J. A. Winter en W. J.
H. van Rijck.

Wijders ontvingen eenige leerlingen, die op geen eere-
prijsen aanspraak hadden kunnen maken, doch desniette-
min veel blijken van vlijt en goed gedrag hadden gegeven, aan-
moedigings prijsen; waarna deze plegtigheid gesloten werd
door eene korte toespraak van den voorzitter der Hoofdkom-
missie van onderwijs en de dankbetuigingen van de leerlingen
Magnus, Frederik en Schill, welke betuigingen de
aanwinst van certificaten der
bekwaamheden en kennis, die zij getoond hadden verkren-
gen te hebben.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Men berigt uit Utrecht, dd. 23 augustus: Voorgaanden maan-
dag heeft H. K. H. de Prinses van Oranje, vergezeld van Hoogst-
derzelver twee jongste zonen, zich van Soestdijk naar de buiten-
plaats Vollenhove, nabij de Bilt, begeven, om Zijne Exc. den
Baron van der Capellen, Ond-Gouverneur-Generaal van Oost-Indie,
en dezelfde gemalin met een bezoek te vereeren. Nadat de Prinses
met Hoogstderzelver beide zonen aldaar het middagmaal had ge-
houden, benigtigde H. K. Hoogheid het kabinet en de buitenplaats
van Zijne Excellentie, en keerde ten half zeven ure naar Soestdijk
terug.

—Naar men verneemt bevond de heer Dokter Keil, uit Langen-
salza, (ook de geboorteplaats van den beroemden Hufeland), zich
in het laatste van augustus, te 's Gravenhage. Hij is de uitvin-
der van een middel ter vervaardiging van buitengewoon sterke
kunstmagneten of artificiele magueten, waarmede hij zich voor-
stelde de volgende eenige proeven te doen. Reeds in het jaar 1829
zijn onderscheidene tijden noemens deze uitvinding in de dag-
bladen opgenomen. Het volgende uittreksel uit eenen brief te
Straatsburg geschreven, dat in den *Universel* voorkomende, is, bij
deze gelegenheid, der mededeeling of herhaling wel waardig.

De heer Dokter Keil von Langensalza, zich thans hier bevin-
dende, is de uitvinder van een middel ter vervaardiging van arti-
ficiële magneten, die eene buitengewone aantrekkingskracht be-
zitten, en welke sterker zijn dan die men tot nu toe bezit, zonder
zeer grote ommekeer te vereischen. Hij is er in geslaagd om
door de werking van deze werktuigen, onderscheiden ziekten te
genezen, die min of meer met het zenuw-stelsel in verband staan.
De sterke magneten, die men tot nu toe heeft weten te ver-
vaardigen, hebben nooit meer dan 40 kilogrammen (Nederl. pon-
den), kunnen dragen en waren daarbij van eenen aanzienlijken
omvang. Met behulp van zijne nieuwe manier, heeft de heer Keil
er een vervaardigd, die eene zwaarte van 20 kil. draagt en zelf
niet meer dan anderhalf kil. weegt; maar bij bezit er één die
veel sterker is en een gewigt van 218 kil. aantrekt. Deze mag-
neet heeft de gewone gedaante van een hoefijzer en bestaat uit
negen slaven. Zijne lengte is 0.43 el en hij weegt 19½ Nederl.
pouden.

Ik zelf heb dezen zeilsteen het opgegeven gewigt zien dragen,
en de heer Keil verzekert dat men er kan samenstellen, die nog
veel sterker zijn, en eenen last van 1000 Nederl. ponden zouden
kunnen uphouden, zonder dat hunne grootte in verhouding staat
tot deze buitengewone kracht. Hij kan ook het vervaagen der
onde magneten versterken, doch zij blijven altijd handelen die,
welke volgens de nieuwe methode bewerkt zijn. Deze voor den
Natuurkundigen hoogst belangrijke ontdekking, wordt nog veel
gewichtiger door het voordeel, hetwelk de geneeskunde er van
trekken kan. Hoezeer men sinds lang den invloed der magneti-
sche vloeistof op sommige ongesteeldheden erkend heeft, en men
zelf zoo ver gekomen is om er eenige te genezen, door de aange-
dane lichaamsdeelen met den zeilsteen te bestrijken, heeft men
evenwel nog maar onbeduidende uitkomsten verkregen, uit hoofde
dat de magneten te zwak waren.

Die van den heer Keil bezitten een buitengewoon vermogen;
zij brengen verbazende uitwerksels voort en stellen ons eerst in
staat, om de kracht der magnetische vloeistof in genezing van
onderscheiden ziekten, naar waarde te beoordeelen. Het gebruik
door den uitvinder, gedurende zijne praktijk, van dezelve gemaakt,
is bereids met het beste gevolg bekrond geworden. Het is hem
gelukt de hevigste rheumatische pijnen oogenblikkelijk te genezen;
even zoo de vallende ziekte (epilepsie), voor zoo ver dezelve niet
gegrond is op beleedigingen van het organisme; maagkrampen,
zwakheid van het gezigt; vlekken op het doorschijnende gedeelte
van het horenvlies, rheumatische doofheid, kropgezwollen, tandpij-
nen, den *tic douloureux*, (smertelijke, trillende bewegingen in het
aangezicht), enz. Mijn broeder is ooggetuige geweest van de oogen-
blikkelijke genezing van een hevig rheumatisme, door middel van
bewegingen (*passades*) met een dezer magneten over het zieke
deel gemaakt. Behalve de proeven, welke de Heer Keil op het
genezen der ziekten, door aanwending van den zeilsteen, genomen
heeft, houdt hij zich ook bezig met onderzoekingen, betreffende
de theorie van het (dierlijk) magnetisme, met oogmerk om de
verkregen uitkomsten aan het publiek mede te deelen.

FRANKRIJK.

Op de kreeten van allerlei aard, welke bij de wapenschou-
wing op den 28sten juli, ter gelegenheid van de feestviering der
Juli dagen, in de gelederen der nationale garde gehoord werden,
heeft de Koning geantwoord als of er slechts eene kreet een-
pariglijk hem ter eere was gehoord. Men verzekert dat bij die
kompagnien gekomen zijnde, welke luider dan de overigen: *weg
met de bastilles* riepen, de Koning geantwoord heeft: *ja mijne
vrienden, geene bastilles meer, dat is bepaald.*

De kreeten, welke zich tegen de forten verhieven en welke door
de ministeriele dagbladen eenpariglijk worden ontkend, werden
ten minste even luid gehoord als de kreet: *Leve de Koning*,
welke gewoonlijk daarop volgde.

Vóór de monsterring verzochten vele Hoofd- en andere Officiëren
hunne ondergeschikten om toch geene kreeten van afkeuring aan
te heffen. Dit, zeiden zij, zoude eene beleediging voor het Gou-
vernement zijn, hetwelk zich de moeite gegeven had aan ieder lid
der nationale garde een berigt te zenden met de verklaring, dat
de werken niet voortgezet zouden worden. Deze redenen mochten
echter op de menigte geen indruk; want het argument, dat
replik was, dat men nog steeds aan de forten arbeide.

Een groot getal gevangenen zijn door de Stads-Sergeanten gedaan, van personen welke onder den hoop schreeuwden, of zich kramelijk-luidende kreten veroorloofden. Men zegt, dat men eenen officier der nationale garde in hechtenis genomen heeft, welke nog met Lodewijk-Philips zoude geroepen hebben.

Het verschrikkelijk groote Concert, zondag, den 28sten, van acht repetitien, uitgevoerd, en na meer dan 45,000 Fr. gehoeft te hebben, heeft ten opzichte der muziek, eenen slechts middelmatig indruk gemaakt; maar toen het orkest de *Marseillaise* aanviel, begonnen de 150,000 toehoorders, welke de tinnen der Tuilerien bezetten konden, ook het patriotische lied te zingen, hetwelk nog nimmer eenen zoo ontzagwekkenden indruk had gemaakt.

Aan den voet der kolom van het standbeeld van Napoleon, op het oogenblik der inwijding, had men eenige Officiëren en soldaten van de oude Keizerlijke garde in de uniformen van 1814 vereenigd: een Luit.-Kolonel der jagers te paard, een Luitenant der grenadiers te paard, een jager te voet en een sappeur der oude garde, allen in groote tenue en versierd met het legioen van eer met de haai-tenue van Napoleon.

In het *Journal du Commerce* leest men ten opzichte der beoogde feestviering het volgende:

De Koning heeft zich gescheiden van den voet der kolom, tegen over de Tuilerien, en het deuren der Tuilerien heeft hij niet aangegrepen. Alvorens vertrokken zij nog de vint en andere kreten, waaronder men ook hoorde: *Weg met de afscheidsforten!* Het vivat-geroep overstemde echter die kreten. Een daadzaak is het, dat de nationale garde onder zoo vele vormen de verzekering heeft bekomen dat van het aanleggen dier forten werd afgezien, dat men vreesen moest den Koning te kwetsen als niet aan zijn gegeven woord te gelooven.

Het is middernacht; de dag is voorbijgegaan zonder dat wij van een enkel ongeval hebben gehoord; en echter waren de straten en pleinen door eene voorbeeldeloos groote volkmengte opgevuld. De Tuilerien waren, letterlijk, volgestuwd, en daar het concert later dan aangekondigd begon, is de aanval der flutten het knieschip eerst ten 10 ure aangevangen.

Deze pijrotechnische oefening en het lustvuurwerk, daarna op den pont de la Concorde afgestoken, waren over eene zeer groote schaal entworpen. De grond sidderde onder het gebulder van het grof geschut der invaliden, terwijl in het luchtruim duizenderlei vuurgestalten speelden.

Over het algemeen waren de illuminationen wel verordend.

PORTUGAL.

De Franse dagbladen, tot den 18den augustus, wilden dat de strijd in Portugal nog zoo spoedig niet zou geëindigd zijn als men zalks op de tijding van het innemen van Lissabon gedacht had, vermits men, niettegenstaande dit overgroot voordeel, hetwelk de helft van Portugal in handen der constitutionele troepen stelt, echter niet minder in aanmerking moest nemen, dat Don Pedro nog slechts over 10,000 man kon beschikken; welke hij sedert de inneming van Lissabon gerekruteerd heeft; zijnde er toen wel 4,000 man in de Algarven, om de Miguelisten te helpen zich weder van die provincie meester te maken, en het garnizoen van Lissabon bedroeg 3,000 a 3,500 man, zoo dat deze troepen slechts eenen defensieven oorlog zouden kunnen voeren. Don Miguel en Bourmont, daarentegen, stonden, aan het hoofd van een leger van 23,000 man, onder de muren van Oporto, en buitendien had de Hertog van Cadaval ook nog 3,000 a 3,500 man bij zich. Alle deze troepen konden zoo wel tot eenen offensieven als defensieven oorlog gebruikt worden. Gelukkiglijk waren de troepen van Bourmont stecht gedisciplineerd en niet genegen aan de zaak, welke zij ondersteunen, zoo dat Don Pedro de hoop voede dat op het naderen van Villa-Flor, velen der soldaten van Don Miguel, welke eerst door de vrees voor den kogel teruggehouden werden, in hoopen naar de Constitutionele troepen zouden overloopen.

PRUISSEN.

Bij gelegenheid, dat de beroemde Hufeland 50 jaren de geneeskunde als doctor heeft uitgeoefend, is den 24sten juli, te Berlijn door een aantal geneeskundigen, zoo wel van elders als uit die hoofdstad, ter vereering van dien voortreffelijken arts, een plechtige feest gevierd, en ter gedachtenis daarvan, op kosten der gemeentelijke geneesheeren in Pruisen, eene medaille geslagen, van welke een afdruk in goud aan den Heer Hufeland, die zich op zijn landverhuif had teruggetrokken, is toegezonden. Voor den Koning is deze hoogstverdiensteelijke geneesheer met de eerste adelsorde van de Pruisische kroon onderscheiden. Ook te Dusseldorp hebben de geneeskundigen dit jubelfest gevierd.

POLEN.

Te Warschau is den 24sten juli bekend gemaakt, dat de Keizer van Rusland, uit gevoel van deelneming in het lot van zoodanige Poolse Generaals, die gedurende den opstand gevangen zijn genomen, doch aan wie Zijne Majesteit vergund heeft naar hun vaderland terug te keeren, en die zich thans in behoeftige omstandigheden bevinden, besloten heeft, hun jaargelden toe te leggen. Dat jaargeld zal voor een Generaal 7000, voor een Luitenant-Generaal 4200 en voor een Generaal-Majoor 3500 Poolse gulden bedragen. Het zal niet wonden uiftetapit, dat naar geboden zal zijn, dat de Generaals, die dezen ondersand vragen, zij hunne eigene goederen mindere inkomsten trekken, dan het dubbel van het hun toegestaan jaargeld bedraagt. Bij voorraad wordt de ondersand voor drie jaren verleend.

MENGELINGEN.

EEN VOORVAL OP ZEE.

Onder den titel: *«the life of a sailor»* (Levensbeschrijving van eenen matroos) is te Londen een voorbeeldig werk in het licht gekomen, hetwelk de avonturen en gewaren, aan welke deze stoutmoedige klasse van menschen gestadig blootgesteld is, met alle karakteristieke kenteekenen der waarheid, op eene eenvoudige en indrukwekkende wijze verhaalt. Tot verstand der volgende Beschrijving van het einde der schipbreuk van het Engelsche oorlogschip *Channon*, gevoerd door kapitein Jackson, op de hoogte van Havanna, laten wij voorafgaan, dat de manschap zich ter redding in de boot moest werpen, en dat deze omsloeg.

Zelfs in dit gevaarvol tijdstip oefende de krijgstuicht hare magt uit. Op des luitenants bevel om het wrak te verlaten, gehoorzaamde de manschap oogenblikkelijk; de boot werd omgewend en andermaal ging men tot hetzelfde middel over, doch te vergeefs: want nauwelijks hadden twee matrozen begonnen met hunne honden het water uit te scheppen, of een hunner schreeuwde, dat hij de vinnen van eenen haai had gezien. Geene taal kan den schrik afschilderen, welke den zeelieden, die nog in het water waren, overkwam. De luitenant, die den vrees van de matrozen een voorwerp van ontzetting, diegenen waren, die den vrees van de matrozen bek dezer vrattige visschen gezien hebben, die hunne verbazend groote, schier onbegrijpelijke sterkte, hunne dorst naar bloed en hunne onversaagdheid om het zich te verschaffen, kennen, zullen zich een denkbeeld kunnen vormen van de gewaarwordingen, door welke een zwemmer wordt getroffen; op het gereep: «een haai! een haai!» Thans zochten allen eene oogenblikkelijke redding. Zij wisten het maar al te wel, dat een enkele bloeddruuppel de loodavisschen, de jakbalzen der haaien, op het speer van eenen voor deze laatsten zoo rijkelijken maaltijd zoude hebben gebragt, en dat alsdan hun aller verderf onvermijdelijk was. Alle kruistucht verdween en nogmaals sloeg de boot om; nu redt zich de een op het wrak om door den anderen weder naar beneden gestoten te worden, en door de langdurige inspanning verleren zij hunne krachten. Daar echter de zoo zeer gevreesde vijand niet verscheen, drong de luitenant, andermaal op hen in met de vermaning om zich door het laatst overgebleven middel, de boot, te redden: daar hij echter wist dat hij door de verzekering dat de haaien in deze streken zeldzaam waren, hen nog slechts meer ontsteld zoude maken, vermaande hij de matrozen, die zich aan de zijden vasthielden, de voeten plussend in het water te slaan om die zeegedrochten te verjagen. Andermaal brak een straal van hoop voor hen door, de boot werd weder omgewend, en vier was waren in dezelfde werkzaam; een weinig geduld en gehoorzaamheid, en de redding was waarschijnlijk. Maar in dit oogenblik, en terwijl de in het water liggende en zich aan de boot vasthoudende manschappen hunne makers in de boot toeriepen om met onafgebroken krachtingspanning het water uit denzelve te scheppen, hoorde men een gedruisch en ongeveer een vijftiental haaien zwommen midden onder hen door. De schrik was tienmaal grooter dan te voren; door de gelijktijdige poging van vele manschappen om zich te redden sloeg de boot andermaal onderste boven, en de twee en twintig matrozen waren op nieuw aan den dood gewijd. Aanvankelijk schenen de haaien niet genegen hunne buit te laten varen, maar zwamen als spelemeyende tusschen de matrozen in het water rond, deken somtijds naar beneden of schurkten zich aan hunne slagtoffers. Dit duurde echter nog slechts eene korte tijd, waarna een luide schreeuw van eenen der manschappen zijnen plotseligen schrik verkondigde; een haai had zijn been gevat, en met eene beet hem hetzelfde van het lichaam afgescheiden. Nauwelijks hadden de haaien het bloed geproefd, of de gevreesde aanval begon; een gil eens anderen schipbreukelings gaf het verlies van een diens ledematen te kennen; sommigen werden van de boot afgerukt, aan welke zij zich vastklampten; anderen zonken te gronde enkel door den schrik; allen verkeerden in het grootste gevaar. Zelfs nu, onder de verschrikkingen van eenen zekeren en vreeselijken dood, gaf de luitenant zijne bevelen met duidelijk verstaanbare stem, en tot eere der arme omgekomen matrozen zij het gezegd; die bevelen waren striktelijk opgevolgd geworden. De officiers stem werd door de nog levende geblown manschappen gehoord, nogmaals werd de boot omgewend, en twee matrozen schepten wederom het water uit denzelve, terwijl de overigen zich aan den rand vast hielden om haar regt te houden; de luitenant had het achtergedeelte aangegrepen, en sprak zijnen matrozen moed in. De haaien hadden bloed geproefd, en waren van hunne lekkernij zoo gemakkelijk niet te verdrijven; toen de luitenant een oogenblik ophield met zijne bevelen in het water te plussen, en naar binnen in de boot zag om den voortgang van den arbeid gade te slaan, greep een haai zijne beitel bij hem aan, en beet ze hem juist boven de knie af. Wel wilde de luitenant zijn ongeluk verbergen, maar de natuur maakte zich lucht door eenen hevigen schreeuw. De manschap had hem daarperen en hoophartigen bevelvoerder steeds bezield; thans zij hem hoorden schreeuwen en zagen loslaten, vatteden twee zijner lieften hem aan en hieven hem in de boot. Zelfs thans, onder de vreeselijkste pijnen, vergat de wakkere officier zijn eigen lijden, en dacht alleenlijk er aan, de weinige overgeblevenen tegen het hun bedreigende, vroegtijdige graf te behoeden; hij herhaling maakte hij hen opmerkzaam op het eenige redmiddel dat hun was overgebleven; hij beklagde hunnen gevaarvollen toestand, en sloot met de volgende woorden: «Indien een van u allen dezen rampspoedigen avond overleefte, en naar Jamaica ontkomt, zegge hij tot den Admiraal (Sir Lawrence Hallifax), dat ik voornemens was de zeeroovers op te zoeken, toen dit ongeluk plaats greep; hij zegge hem dan ook dat ik haer steeds mijnen plicht gedaan te hebben.» In dit oogenblik sloeg de boot op eene zijde, terwijl verscheidene manschappen te gelijk poegden er in te klimmen. De beide matrozen, die de luitenant vasthielden, lieten hem een oogenblik los, en hij rolde met de geloven wege om te verdwijnen.

Zijn laatste geroep verloor zich onder het geschreeuw zijner voor-
malige lotgenooten; hij zonk, om nooit weder te voorschijn te
komen.

Ten acht ure des avonds werd de boot andermaal omgeworpen, en de beide eeniglijk overgebleven matrozen zijn van meening, dat ten negen ure alle hunne overige makkers een prooi des doods waren geworden. De haaijen schenen voor het oogenblik bevreemd te zijn; met een moedig hart besloten beiden, dit kostbare oogenblik wel waar te nemen; zij stelden de boot weder te regt, klauwden, de een over den voor-, de ander over den achterstevan, er in, en zij begonnen andermaal het water er uit te scheppen, en verlichteden haar weldra derwijze, dat zij zoo gemakkelijk niet weder omslaan konde, en zetteden zich toen in dezelve neder om uit te rusten. De terugkeer der haaijen was voor hen het sein ter hervatting van hunnen arbeid. De vratige gedrochten trachteden de boot om verre te werpen, zwommen eenigen tijd lang om dezelve henen, tot zij zich vandelijk verwijderden en de beide matrozen, door Gods hulpe, van hunne onverzadelijke vijanden bevrijd en in zoo verre gered schenen te zijn. Hoe vermoeid ook beide waren, zetteden zij echter hunnen arbeid voort tot dat schier al het water uit de boot was uitgescheept; daarop legden zij zich ter ruste, de een in het voorste, de andere in het achter-gedeelte. In weerwil der verschrikkingen, van welke ~~en de omgiffende zee en de boot, verzonken zij~~ ^{zij} loch spoedig in eenen ~~diepsten slaap, en reeds was de dag aangebroken~~ ^{diepsten slaap, en reeds was de dag aangebroken} alvorens zij voor vreesselijke overdenkingen en voor wellicht nog vreesselijker gevaren ontwaakten. Helder en onbewolkt rees de zon; op de koelte des nachts volgde de zoete morgenlucht; hitte, honger, dorst en afmatting bestormden nu de ongelukkige matrozen, die door de Voorzienigheid en hunne eigene krachts-inspanningen van eenen zekeren en verschrikkelijken dood waren gered geworden. Zoo verre het oog reikte, was geen ander voorwerp te ontdekken dan de onafmetelijke-groote glansrijk blinkende waterspiegel van den Oceaan; het van wolken ledige luchtgewelf en de gloeiende zon. Als de Arke Noachs lag de boot alleen in éene geheele wereld. Zij hadden noch roer, noch mast, noch zeilen, noch kruid ~~an lood~~, noch mondbehoefte, noch drinkbaar water; niets om zich zelven en de planken hunner boot. Zij lagen op den kalmen Oceaan zonder hoop, zonder hulp, door het ongeluk overweldigd. Hunne oogen vestigden zich op elkander, wel is waar, met medelijden, maar ook met vrees. Ieder hunner kende het ontzettende uiterste waartoe de onafwijsbare behoefte der natuur hem dwingen zoude. Het kannibalismus gloeide reeds in hunne blikken en wanneer eenmaal de kampstrijd begon, zoude dezelve verschrikkelijk moeten zijn, want beide waren gelijkelijk dappere,forsch gespieerde mannen.

Het was ongeveer ten 6 ure des morgens, de zon nam toe aan gloed, de zee was zoo glad als een spiegel, en slechts zeldzaam kronkelde een zachte windtocht hare kalme oppervlakte eenigermate in. Te vergeefs spanden zij hunne oogen in, te vergeefs wendden zij zich van den eenen kant naar den anderen, om zich tegen de verzengende stralen der zon te beschutten; zij konden niet slapen; vrees en bezorgdheid hielden hen wakker; zij waagden het oog niet zich aan de kortstondigste sluimerling over te geven, want het zonde waarschijnlijk hun laatste slaap op aarde te geven. De zeegeveerte de menschenlijkeid over de wanhoop. De man in het voorste gedeelte klaagde over hevigen dorst, doopte zijne hand meermalen in de zee, en zoog het vocht er van af; dit deed hij zoo snel mogelijk, want de verschrikkingen van den nacht waren hem nog te zeer voor den geest tegenwoordig, en somwijlen zag men de vinnen van eenen haai niet verre van de boot uit het water opsteken. Door de wreede kwellingen van den dorst, die door het slapen van het zeewater nog folterender werden, tot verstijfeling gebragt, stampte de matroos in het voorste deel met de voeten, en rakte wild zich het haar met het hoofd, toen hij plotseling zijne woede stankte, en uitriep: » Bij God, daar vaart een schip!

Terwijl zij zwijgende de aannadering der langzaam het water doorklievende brik afwachteten, en zich overtuigd hielden dat zij waren opgemerkt geworden, stortte op eens wederom het gebouw hauer hoop in duigen, want het schip wende en zette meerder seilen bij. Dit oogenblik was treurselijk; de wanhoop verduisterde het gelaat der beide matrozen: vergeefs riepen zij, vergeefs wierpen zij hunne baaitjes in de lucht op; het was duidelyk dat men hen niet gezien had, en dat het schip deszelfs eigen koers stuurde.

De tijd verliep; nog een vierde-deel uurs, en ieders mogelijkheid was vervlogen. Nu echter vatte dezelve matroos, die kort te voren zich aan de wildste vertwijffeling had overgegeven, weder nieuwen moed op: » Bij den hemel, ik doe het, of wij zijn verloren! » Wat wilt gij doen? » vroegde zijn makker. » Ofschoon het » antwoordde die man, » na datgene wat wij gezien en beleefd hebben geene kleinigheid is, zoo wil ik het toch beproeven, want, wat blijft ons voor hoop over, wanneer het schip verdrinkt? Ik wil er op aan wagen, » ~~geen~~ ~~het~~ ~~schip~~, dan ook zijt gij gewaarschuwd, » ~~dat~~ ~~er~~ ~~ik~~ ~~ten~~ ~~minste~~ ~~zonder~~ ~~mijne~~ ~~zonde~~ ~~door~~ ~~eenen~~ ~~moord~~ ~~vermeerdert~~ ~~te~~ ~~hebben?~~ » » Hoe! over boord springen, en mij alleen te laten! » riep zijn makker uit; » zie dien haai, die ons den ganschen nacht nagevolgd is; hij zal u verslinden, wanneer gij u in het water werpt, zoo als hij wellicht de haai onzer kamersden verwolgen heeft; neen, neen! wacht toch, er komt wellicht nog, wel een ander schip; ik kan niet half zoo verre zwemmen en ik vrees alleen te zullen overblijven; dank aan de haaien en aan den verleden nacht! »

Zonder op deze redenen verder eenige acht te geven sprong de andere matroos zoo vast beraden over boord als wilde hij in voorkomene veiligheid zich baden. Nog zwom hij naauwelijks in de bedoelde rigting henen, of zijn makker keerde zich om na de boot om naar den haai uit te zien. De vinnen waren verdwenen, blijkbaar hadden zij het plassen in het water gehoord en zwommen, thans luide buit na. Wie den grootsten angst heeft uit te staan, wilt moeilijk te bepalen. De in de boot gebleven matroos meedigde zijnen lotgenoot door toeroepen aan, zag naar de bril uit, en wierp zijn baaitje in de lucht op; dan weder zag hij

naar den haai, en hog' vreuschlijk was zijne uitzetting; toen was dezer vreuschlijke gedachten dicht langs de boot in de richting van zijnen makker voortzweemmen. Hij plaste met zijn beenje in het water om hen te verjagen; de dieren sloorden zich echter daar niet aan, maar vervolgden gerustelijk hunnen weg. De matroos kwam schielijk en beraden. Er was geen twijfel of hij zoude tot binnen het gehoorbereik van het schip voortzweemmen, indien niet de haaijen hem hinderden; wel wetende dat zij hem aldra zouden vervolgen, sloeg hij met de beenen uit, en plaste hij met de voeten in het water. Er was geen geduchter en toch ook geen vreesachtiger roofvisch dan de haai. Men heeft gezien, dat één derzelven tot driemaal met de harpoen werd gegriep, en evenwel tot driemaal toe naar het aan den haak uitgeworpen aas hapt; desniettemin worden zij door het geringste geluid verjaagd, en gríppen schier altijd alleenlijk dan huane hult aan, wanneer dezelve volkomen stil ligt! Eerst na dat de zweemmer eene aanzienlijke streek was vooruitgekomen, ontdekte hij zijn geraar, doch hij bleef moedig zwemmen en liet de voeten uitslaan; hij was op alles voorbereid en had lustel loep op ontkoming. De windtugt was sterker geworden, het schip had alle zeilen bijgezet, en doorkliefte met verhaaste spelheid de baren. De zwemmer zette alle krachten bij, hij schreeuwde, maar te vergeefs, want niemand was op het dek, en de stuurman in zijne taak zoo ingespannen werkzaam, dat buiten dezelve niets zijne opletendheid kon troffen. De brik zeilde voorbij, met iedere minuut was de zweemmer meer en van verwijderd, zijne krachten putteden zich uit, en de haaijen wachtten slechts op het eerste oogenblik van stilte, om hen offer te verzweigen. In de boot terug te keeren, daaraan was volstrekt niet te denken, want zij was te verre af, en tijd makker kon hem geenerlei soort van hulp bieden. Juist zond hij zijn jongst gebed ten hemel op, alvorens zich gereed te maken om op het water te drijven; ten einde zich te laten opriokken, toen hij eenen man over het dek der brik zag henen zien. Nu hief hij beide zijne handen in de hoogte, dwong zich het lichaam rechtstandig in het water omhoog, en trok gelukkigerwijze door deze zeldzame bewegingen de opmerkzaamheid van den schepping tot zich. Een sterrekijker kwam te voorschijn, de brik draaide bij, de sleep werd uitgelaten en de stoutmoedige zweemmer gereed. Hij verhaalde het lotgeval van zijnen makker, de brik wendde, en door den moed des wakkeren mans, ontkwamen beiden aan eenen gewissen dood.

ADVERTENTIEN.

Narigten verlangd wordende betrekkelijk den persoon en de nalatenschap van *Jean Thomas Gelzenleuchter* of *Gelzelwijfster*, die in den jare 1782 of 1783 alhier als soldaat met het schip *De Gerechtigheid* moet aangekomen zijn, verzoekt de ondergeteekende alle diegenen dewelken omtrent dezen persoon of desselfs nalatenschap eenige informatie nigten kunnen geven, die wel ter zijner kennis te willen brengen.

BATAVIA, den Dinsdag 20c 1822. De Resident van Batavia,
VAN CATTENBURGH.

—Zekere *Louis Francois Villeneuve*, geboortig van Versailles, moet in 1791, of daaromtrent, in deze kolonie aangekomen zijn, en zich als handelsrijder op Java gevestigd hebben; hij zoude tot in 1822 berichten aan zijne familie hebben doen toekomen, terwijl men sedert dien tijd niets verder van hem vernomen heeft.

De ondergeteekende, verzocht zijnde betrekkelijk dezen
persoon of deszelfs nalatenschap informatie in te winnen,
nodigt diegenen, welke hieromtrent eenige berigten mog-
ten kunnen geven, uit, dezelve wel te zijner kennis te
willen brengen.

BATAVIA,
den 3den jan. 1834.

De Resident van Batavia,
VAN CATTENBURCH.

—Dinsdag den 14den januarij aanstaande, zal ten kantore van den ondergetekende eene aanbesteding gehouden worden voor de leverantie, gedurende het jaar 1834, van de benoedigde swongs voor de tot dwang- en kettingsarbeid veroordeelden, op het eiland Java en de buiten-besittingen aanwezig.

De voorwaarden van deze leverantie en de monsters van de te leveren sarongs, liggen ten kantore van den ondergeteekende ter visie van de belanghebbenden.

BATAVIA,
den 2den Jun. 1824.

De Resident van Batavia,
VAN CATENBURCH.

— De Resident van Batavia maakt hiermede bekend, dat voor rekening van den Lande, op zaterdag den 18den dezer, voor het graan- en ijzer-pakhuis alhier, op de gewone voorwaarden zullen worden verkocht, 53 kisten Indigo, inhoudende 6. 6. 7218 netto ponden, en dat de betaling kan plaats hebben geheel in koperen munt.

BATAVIA,
den 4den Junij 1864.

De Resident voorsz.,
VAN CATTENBURCH.

—De Resident van Bantam, brengt bij deze ter kennis van de bejaaghebberden, dat bij het passeren van Anjer, van het Nederlandsch particulier schip, *De Sted. 's-Gravenhage*, op den 26sten dezer, de gezagvoerder van het zelve *D. J. Bulting*, te Anjer heeft aan den wal gezonden, een met leder overtrokken koffertje, lang 2 voeten, breed 12 en hoog 11 duimen, met een op hetzelfde, in een europesche mat gewikkeld, vastgebonden pakje, met kennisgeving dat deze voorwerpen noch aan een der zich aan boord van genoemd schip bevindende passagiers, noch aan

Iemand der ekwipagie toebehoorende, waarschijnlijk abusievelijk te Batavia aan boord van voormelden bodem zal zijn bezorgd geworden. En roept mitsdien een ieder op, welke op gezegde artikelen aanspraak kunnen maken, en zich deswege met voldoende bewijzen van wettig eigendom, en met vrachtvrije brieven tot den ondergeteekende te adresseren, ten einde daarin te handelen als bevonden zal worden te behooren.

SERANG,
den 29sten dec. 1833.

De Resident van Bantam,
F. H. SMULDERS.

—Bij de op heden plaats gehad hebbende 13de uitlooting van certificaten van den Nederlandsch Indischen achterstand, zijn de volgende nummers ter aflossing aangewezen.

36	62	63	69	87	91	154	158	165	182
190	213	222	230	246	262	348	365	371	404
426	472	480	530	580	598	607	612	647	694
815	837	879	908	961	972	1019	1099	1122	1144
1159	1165	1166	1295	1340	1450	1660	1726	1743	1783
1806	1810	1922	1945	1970	1984	2025	2048	2056	2071
2100	2107	2110	2112	2113	2114	2115	2116	2117	2118
2337	2371	2934	2972	3148	3167	3209	3212	3271	3352
3390	3427	3479	3482	3515	3597	3609	3635	3664	3774
3824	3876	3877	3912	3941	4039	4049	4054	4120	4183
4186	4227	4257	4276	4310	4402	4436	4467	4508	4517
4546	4560	4588	4622	4632	4643	4647	4767	4829	4832
4875	4971	5004	5027	5085	5129	5133	5231	5233	5270
5343	5395	5412	5421	5432	5458	5472	5506		

De Algemeene Rekenkamer.

Op last van dezelve.

BATAVIA,
den 4den januarij 1834.

De Secretaris,
LUTJENS.

—Bij de op heden plaats gehad hebbende 3de uitlooting van Solosche obligatiën, zijn de volgende nummers ter aflossing aangewezen, als:

1ste Serie.

25	33	78	116	118	142	148	154	182	184
186	219	223	255	283	310	313	315	339	351
362	367	379	380	410	420	462	480	486	506
508	516	533	534	537	556	560	562	577	586
603	615	640	661	672	675	678	709		

2de Serie.

5	13	15	17	21	23	39	80	84	87
101	106	117	156	160	175	195	202	221	228
236	267	269	275	315	322	372	379	384	407
415	443	446	497						

3de Serie.

14	15	45	77	81	107	115	131	132	133
142	146	159	161	163	198	200	213	214	232
234	267	289	319	372					

De Algemeene Rekenkamer.

Op last van dezelve.

BATAVIA,
den 4den januarij 1834.

De Secretaris,
LUTJENS.

—Degenen, welke bij de weeskamer gelden op vastigheden geleend hebben, worden door deze, krachtens resolutie der Indische Regering, de dato 7 april 1829 no. 60, herinnerd aan de voldoening der onder ultimo december a. p. op de ten handen laats bij gemelde kamer gevestigde belastingen, verpanden renten, ten einde die voor ultimo maart a. p. 1834 aan de Secretaris van gezegde kamer te komen aanruiven.

Namens de weeskamer voornoemd.

BATAVIA,
den 6ten jan. 1834.

De Secretaris,
L. STEITZ.

—De contribubelen der Bataviasche Schutterij, worden bij deze oproepen, om het door hen verschuldigde, ook het eerste kwartaal van 1834, aan het vendu-kantoor te komen voldoen, om vergen deatiken, welke nog wegens achterstallige contributies, uitstaag zijn gebleven, tevens tot de voldoening daarvan aangemaand, ter vermindering van onaangenaamheden.

De kapt. kwartterm. der Bataviasche Schutterij,
H. J. MEIJNDERTS.

BATAVIA, den 1sten januarij 1834.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Versche boter van Tanjong oost verkrijgbaar op Prapatang

—Te koop, het huis van den ondergeteekende, op het Koningsplein.
A. GEVERS.

—Te koop, marmeren vloersteen, primo kwaliteit, bij
WATTENDORFF, HIPP EN ZIMMERMAN.

—Te koop, de nieuwe schoener LADJU, groot 70 tonnen, met inventaris; te bevragen bij
DE NIJS, BROWN en Co.

HUWELIJKEN.

Getrouwd,

E. C. P. CAROLUS,

met

J. M. DRIJSEN, wed. van wijlen D. Slossman.

TAGAL, den 20sten december 1833.

GEBORTEN.

Heden is, ontijdig, doch vrij voorspoedig, verlost van een dood kind, vrouwe Anna Elizabeth Josina Mooijaart, geliefde echtgenoot van

BATAVIA,
den 1sten januarij 1834.

J. W. BOERS.

—Bevallen van eenen welgeschapen zoon, de geliefde echtgenoot van
J. C. HEINEKEN.

PEKALONGANG, den 25sten december 1833.

—Heden verloor van eenen zoon, de geliefde echtgenoot van
PADANG, 11 nov. 1833. W. BOSCH, chir. majoor.

STERFGEVALLEN.

Heden overleed, in het hospitaal alhier, de 2de luit. J. C. B. Scholtz; crediteuren en debiteuren gelieven zich binnen zes weken te melden aan

De kommissarissen,

WELTEVREDEN,
den 30sten dec. 1833.

B. LÖWE, 2de luit.
A. ABRIJANSE, 2de luit.

—Op den 17den november jl. overleed te Padang, de Kapitein van der Plas. Alle degenen, die iets te vorderen hebben of wel verschuldigd zijn aan dezelfs boedel, worden verzocht zich binnen twee maanden, na dato dezes te adresseren aan de ondergeteekende commissarissen in dezen boedel.

PADANG,
den 11den dec. 1833.

RAAFF, kapitein.
A. HENDRIKS, 1ste luit.

—Op den 26sten december jl. werd mij door den dood ontrukt, mijn geliefde echtgenoot Simon Adolf Welser, in leven tamboer-majoor bij het 7de bataillon infanterie.

WELTEVREDEN,
den 2den jan. 1834.

Weduwe WELSER,
geb. Krugkamp.

—Op den 18den november 1833 overleed te Batavia, onze geliefde zoon Arie, in den jeugdigen ouderdom van nog geen twintig jaren.

REMBANG,
29 dec. 1833.

M. W. DE BRULIN,
geb. Greving.

NAGELATEN BOEDEL.

De weeskamer te Batavia verzocht elk en een iegelijk, die iets te vorderen heeft van, dan wel verschuldigd is aan de boedels van A. Jantzen, matroos behoord hebbende tot Zr. Ms. koloniale marine, Jan Torfs, J. Robertson, J. Alefs, A. Du Pie, G. Benning, J. R. du Broeze, partikuliere personen, en mejufvrouw D. W. Bruhemijr, laatstelijk logementhouderster te Batavia, om daarvan aan haar aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden gerekend van heden.

Namens de weeskamer voornoemd.

BATAVIA,
den 6den jan. 1834.

De secretaris,
L. STEITZ.

(Zie verder het bijvoegsel)

WOENSDAG den 2sten Januarij 1834.

Elk en een iegelijk wordt opgeroepen, die aan den boedel van wijlen mejufvrouw *Cornelia Pieters*, in leven weduwe *Jan Hendrik Senn van Basal*, iets verschuldigd is, of van denzelfden te vorderen heeft, om daarvan binnen den tijd van zes weken, betaling of opgave te komen doen aan den geschmeurden executeur
BATAVIA, den 7den jan. 1834. J. L. WATTIG.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

Het VERLAG VAN den HANDEL, SCHEEPVAART EN INKOMENDE en UITGANGENDE REIZEN, van *Madura*, over den jaren 1833, met een prijs van 7 1/2 kopergeld, ter Lands Drukkerij verkrijgbaar.

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Passage naar Rotterdam, met het Nederlandsch fregat-schip *INDIAAN*, kapitein *Ruijsch*, te vertrekken den 15den Auser maand. Adres bij den gezagvoerder *Ruijsch*, ten kantore van
BATAVIA, 7 januarij 1834. N. CEZARD.

VERTREKKENDE PERSONEN.

J. W. H. Smitsaert, vertrekt met verlof naar Nederland.
—*Zijlstra*, vertrekt naar Amboina.
—*Arie van den Heuvel* vertrekt met familie naar Soerabaja.
—*J. Brancaert* vertrekt naar Holland.
WELTEVREDEN, 8 januarij 1834.
—Mevrouw de weduwe *Cornelis de Groot*, geboren *Hora Biccama*, en mevrouw de weduwe *Besier*, vertrekken naar Nederland.

FASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe brood de 14 onzen	30		35		33	
Varkens-vleesch het kattie.	40		36		32	
Ossen vleesch het 1/2	25		20		16	

MARKTPRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst eerste soort per koijang	175		168		165	
Idem tweede soort per koijang	160		144		140	
Idem derde soort per koijang	152		138		135	
Idem eerste soort per gantang (16 picol)	73		68		65	
Idem tweede soort per gantang	67		63		60	
Idem derde soort per gantang	60		56		53	
Koffij per pikol	33		35		28	
Klapper-olie per takker van 33 bottels	8		95	11	5	
Koffij-olie per takker van 33 bottels	7	60	4	95	5	04
Dampel-olie per pikol	18		21	00	19	
Brandhout per vadem van 18 voeten lang, 8 voeten hoog en 2 voeten breed	14		22	00	12	

SCHEEPSBERIGTEN.

STRAAT-SUNDA.

Doorgezeild.

Jan. 3—schip *Zfroom*, Oosterto, van Batavia den 2sten december, naar Amsterdam, passagiers, mevrouwen *Bogaardt* en van der *Beneden*—schip *Surinam*, Landsast, van Batavia den 3sten dito, naar Amsterdam, passagiers, mevrouw *Moser* en kinderen.

BATAVIA.

Aangekomen.

Jan. 5—Zr. Ma. brik *Durga*, luitenant ter zee der 1ste klasse *H. T. C. C. van Muntok*, passagiers, luit.-kol.-adjutant *Michiels*, luit.-adjutant *Frederik* en *Swieten*—schip *Ost Sinjo*, Tjia *Ping*, van Pekalongan den 3sten december—schoener *Thetj Bas*, Ten *Billing*, van Cheribon den 2sten dito.

Jan. 4—schip *Mercury*, C. *Brodie*, van Padang den 19den december, met Zr. Ma. troepen, passagiers, gen.-majoor C. J. *Riez*, kolonel *Elout*, de heer G. H. *Bogaardt*, de heer en mevrouw *Moliere*, en mevrouwen *Brodie* en *Brown*—brik *Dorothea*, F. *Burgess*, van dito den 19den dito, passagiers, ritmeester *Armstrong*, en 1ste luitenant *Kobold*—brik *De Onderneming*, A. *Dekker*, van Amsterdam den 5den juli—schip *De Onderneming*, J. P. *Middel*, van Amsterdam den 16den augustus.

Jan. 6—schip *Sarak*, J. *Stokhekker*, van Pondicherie den 7den oktober.

Vertrokken.

Jan. 4—schip *Jacobus*, P. *Wallhucke*, naar Soerabaja.
Jan. 5—bark *De Dijk*, naar *Schokopout*—Amerik. schip *Washington*, B. J. *O'bear*, naar China—Dito schip *A. J. Donaldson*, F. B. *Cunningham*, naar dito.

Jan. 7—schip *Fatoor Rachman*, Said *Abdul Rachman Segaf*, naar Samarang.

Scheep liggende ter reede.

Zr. Ma. korvet *Amphitrite*, *Swallow*; brikken *Maarima*, *Meru*; schoeners *Castor*, *Pilades*, *Janus*, *Daphne*, *Windhoed*, *Pellus*; kanonier-boot No. 15; schepen *Johanna Frederika* (Pater *Jawat*, *Carolina* en *Jacoba*, *Mastora*, *Jadui Baris*, *Perlen*, *Uttam*, *De Vrouw Hendrika*, *Anthony*; stoomboot *Van der Capellen*; baken *Nederland*, *Louise*, *Samarangsche Vriend*; brikken *Tekong*, *Ondernemer*, *Java*; schoeners *Zeezeew*, *Alesta*, *Jennij*, *Dracke*, *Dorothea*, *Arajos*, *Maas*, *Carolina*—Eng. schip *Camden*—Pruisisch schip *Danzig*.

SAMARANG.

Aangekomen.

Dec. 28—brik *Allen*, A. *Hudson*, van Batavia den 5sten december.
Dec. 30—brik *Ong Liauw*, *Ong Tjinh*, van Pekalongan den 28sten december.

Vertrokken.

Dec. 28—brik *Indramajoe*, G. *King*, naar Soerabaja.
Dec. 31—brik *Allen*, A. *Hudson*, naar Soerabaja.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Dec. 28—bark *Nederland*, J. *Lloyd*, van Batavia den 10den december, passagier, mejufvrouw T. *Meiling*—bark *Louisa*, H. J. *Portenaar*, van dito den 21sten dito, met Zr. Ma. troepen, passagiers, de heer W. T. *Meister* en familie.

Dec. 30—bark *Samarangsche Vriend*, P. *Lenel*, van Batavia den 19den december, passagier, luitenant der 1ste klasse van *Spill* en familie—schoener *Zeezeew*, D. *Pare*, van dito den 21sten dito.

Dec. 31—bark *Gatmer*, Seck *Oembarak Garne*, van Grisse den 3sten december—schip *Anthony*, B. van der *Tak*, van Batavia den 2sten dito.

Vertrokken.

Dec. 29—brik *Thetis*, R. *Limon*, naar China—brik *Dorothea*, B. de *St. Simon*, naar Grisse.

Scheep liggende ter reede.

Zr. Ma. korvetten *Amphitrite*, *Swallow*; brikken *Maarima*, *Meru*; schoeners *Castor*, *Pilades*, *Janus*, *Daphne*, *Windhoed*, *Pellus*; kanonier-boot No. 15; schepen *Johanna Frederika* (Pater *Jawat*, *Carolina* en *Jacoba*, *Mastora*, *Jadui Baris*, *Perlen*, *Uttam*, *De Vrouw Hendrika*, *Anthony*; stoomboot *Van der Capellen*; baken *Nederland*, *Louise*, *Samarangsche Vriend*; brikken *Tekong*, *Ondernemer*, *Java*; schoeners *Zeezeew*, *Alesta*, *Jennij*, *Dracke*, *Dorothea*, *Arajos*, *Maas*, *Carolina*—Eng. schip *Camden*—Pruisisch schip *Danzig*.

HANDELSBERIGTEN.

AAN- en UITVOER te BATAVIA, van den 1sten tot en met den 7den januarij.

AANVOER.

4 Januarij. Van *Singapoer*, met de Ned. Ind. schoener *Calypso*, *Laming*.

100 zakken tarwe, 58 do. meel, 63 balen stukgoederen, 1 kist opium, 3 kn. kramertijen, 3330 zilveren sp. matten, *Douglas*, *Mac-konze* en Co.

98 ks. manilla sigaren, R. *Wiss* en Co.
20 balen beng. lijnwaden, *Wilson*, *Smith* en Co.

2 vn. kramertijen, 5 balen *Sannaks*, 10 do. goedsigaren, *Parson* en Co.

43 balen lijnwaden, 6 stukken gesniet, *MacLaine*, *Watson* en Co.
64 kn. kastorolie, 15 pakken goeniegaren, 16 do. zeilgaren, 11 balen *Sannaks*, 1 kist manilla hoeden, 2 kn. tafelgoed, 50 ple. gedroogde *Sannaks*, *gebr. Eilbrachs*.

4 Dito. Van *Rotterdam*, met het Ned. schip *De Maas*, van *Kellhogen*. 35 ks. vensterglas, 10 do. kramertijen, 10 do. aardewerken, 104 st. koffijzakken, 4 kn. eau de cologne, *Order*.

4 Dito. Van *Amsterdam*, met het Ned. schip *Rosette*, de *Brusjn*. 205 vs. boter, 100 kazen, 100 hammen, 10 ribstukken, 75 kn. roodewijn, 4 do. glaswerken, 3 balen en 9 kn. manufacturen, 4 vn. boslemmernessen, 2 balen en 1 kist laken, 3 kn. porcelainen, 9 do. menbelen, 5 do. eau de cologne, 20 kn. diverse goederen, 40 vn. bier, 40 md. mineraalwater, *A. Meijer*.

50 kn. roodewijn, *Santpeters* en *Glaser*.
2 kn. kramertijen, 1 do. speelkaarten, 1 do. medicijnen, 2 baal laken, *Axon*, *Jacometti*.

2851 stv. ijzer, 205 vs. boter, 20 md. mineraalwater, 2 kn. eau de cologne, 3 do. spiegels, 4 do. glaswerken, 4 do. kardenen goederen, 1 do. schilderijen, 1 do. hoeden, *de gezagvoerder*.

6 Dito. Van *Amsterdam*, met de Ned. brik *Onderneming*, *Dokter*. 200 vs. boter, 25 kn. roodewijn, 2 ks. millenre goederen, 5 do.

4 Dito. Naar Idem, met het Amer. schip *Washington*, Obear.
250 kofj. rijst, 50 pic. padie, 60 pd. schildpad, *Forester en Co.*

Naar Amsterdam.	Ned. schip	<i>Auna Catharina, Veer.</i>
"	"	<i>Twee Cornelissen, Rijnherde.</i>
"	"	<i>Nicolaas Witzel, Lange.</i>
Rotterdam.	"	<i>Vasco de Gama, Brandaris.</i>
"	"	<i>Indiaan, Ralsich.</i>
"	brik	<i>Harmonie, Rijnbende.</i>
Nederland.	"	<i>Amsterdam, De Jong.</i>
"	Eng. schip	<i>Emperor Alexander, Hurst.</i>
"	"	<i>Loth, Scherren.</i>
Liverpool.	" schoener	<i>Faejee, Bewleiff.</i>
Hamburg.	Hamb. schip	<i>Sophie, Henrich.</i>
De K. de G. Hoop.	Eng. brik	<i>Mary Ann, Smith.</i>
Cherbourg.	Amerik. schip	<i>Ocean Mab., Tallman.</i>

te Batavia	—	20
" Samarang	—	22
" Soerabaja	—	23

Op Nederland 6/m. zigt 100 cents per f.
" Engeland 4/m. " 12 per pond sterling.

U I T V O E R.

TE BATAVIA, TER LANDS DRUKKERIJ.